

Warszawa, 28-06-2022 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH
Zespół Prawa Administracyjnego
i Gospodarczego**

V.7202.19.2022.ŁK

**Michał Graczyk
Dyrektor Departamentu Leśnictwa i Łowiectwa
Ministerstwa Klimatu i Środowiska
via aPUAP**

Szanowny Panie Dyrektorze,

do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęła sprawa związana z ustaleniem odszkodowania za szkody łowieckie, w ramach której podniesiono nieprecyzyjność regulacji art. 46e ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz.U. z 2022.1173).

Przywołany przepis stanowi, że „właściciel albo posiadacz gruntów rolnych, na których zostały wyrządzone szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1, a także dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego niezadowolony z decyzji, o której mowa w ust. 1 [decyzji nadleśniczego w przedmiocie odszkodowania – przyp. własny], może, w terminie trzech miesięcy od dnia jej doręczenia, wnieść powództwo do sądu właściwego ze względu na miejsce wystąpienia szkody.

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Tel. centr. (+48 22) 55 17 700
Infolinia obywatelska 800 676 676
biurorzecznika@brpo.gov.pl
bip.brpo.gov.pl

Zainteresowany, pouczony o treści art. 46e ust. 4 ustawy, mylnie skierował środek zaskarżenia od decyzji nadleśniczego do właściwego miejscowo wojewódzkiego sądu administracyjnego. Sąd ten, odrzucił jego skargę wskazując na właściwość sądu powszechnego, jednak – w omawianej sprawie – nastąpiło to już po upływie terminu do wniesienia powództwa, wskutek czego zostało ono oddalone.

Rzecznik zważył, że redakcja art. 46e ust. 4 ustawy, dla osoby posiadającej znajomość instytucji prawnych nie budzi wątpliwości odnośnie do sądu właściwego do rozpoznania środka zaskarżenia od decyzji nadleśniczego. „Powództwo” powszechnie rozumiane jest, jako żądanie udzielenia ochrony w procesie cywilnym. Dla osób nieposiadających takiej znajomości, zastosowana technika prawodawcza może jednak wywołać wątpliwości. Pojęcie „powództwa” nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Jak się wydaje, coraz powszechniejsza jest przy tym wiedza w społeczeństwie, że kontrolę sądową decyzji administracyjnych (a taki charakter mają rozstrzygnięcia nadleśniczego) sprawują sądy administracyjne. Dodatkowym powodem do wątpliwości może być fakt, że niektóre czynności w toku procesu ustalania odszkodowania podlegają kontroli sądownoadministracyjnej (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 listopada 2020 r., sygn. II OSK 865/20). Zauważalna jest przy tym odmiennosc redakcji art. 46e ust. 4 ustawy od podobnych regulacji np. z zakresu ubezpieczeń społecznych, które odsyłają do stosowania przy rozpoznawaniu środka zaskarżenia od decyzji administracyjnych do Kodeksu postępowania cywilnego (por. art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz.U. z 2022 r. poz. 1009 ze zm.). Analiza orzecznictwa sądów administracyjnych wskazuje przy tym, że „pomyłki” takie, jak zgłoszona Rzecznikowi nie są incydentalne (w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych odnaleźć można co najmniej kilkanaście podobnych przypadków). Mając powyższe na względzie, w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz.U. z 2020 r. poz. 627 ze zm.), zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie Rzecznikowi, czy opisany wyżej problem był

zgłaszany do Ministerstwa, a jeżeli tak, to czy w związku z nim zostały podjęte bądź są planowane prace legislacyjne zmierzające do uszczegółowienia art. 46e Prawa łowieckiego.

Z wyrazami szacunku,

Piotr Mierzejewski

Dyrektor Zespołu

/-podpisano elektronicznie/